

Απούλοποιημένα ένσημα

GEORGIA SPANOU
15.11.2021 10:14

ΑΡΙΘΜΟΣ 4.3.6/2021

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης-κλήσης: 1611/13-6-2019

Αριθμός κατάθεσης αιτήσεως: 1856/10-12-2014

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης εφέσεως: 2250/23-8-2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Μαρία Παπακώστα, Πρωτοδίκη, την οποία δρισε ο Προϊστάμενος του Πρωτοδικείου Πατρών, και από τη γραμματέα Σοφία Κουτσογιαννοπούλου.

Συνεδρίασε δημοσίᾳ, στο ακροατήριό του, στις 11 Μαΐου 2021, για να δικάσει την επόμενη υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΗΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΗΣ:

η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη (Δ.Σ. Αθηνών), που κατέθεσε προτάσεις, καθώς και το υπ' αριθμ. 897633 Πληραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του οικείου δικτυορικού συλλόγου.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΦΕΣΙΒΑΝΤΩΝ: 1) Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK FINANCIAL PLANNING SERVICES», ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «PILLAR DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», στην οποία μεταβιβάστηκαν, δυνάμει της με αριθμ. 146/2019 συμβάσεως οι απαιτήσεις της εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank-Ergasias A.E.», καθολικός διάδοχος της οποίας υπήρξε η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται

νόμιμα, λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητας και σύσταση της πρώτης, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της ; που κατέθεσε προτάσεις, καθώς και το υπ' αριθμ. Α144359 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του οικείου δικηγορικού συλλόγου, 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 3) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 4) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αρ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και 5) Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ακαδημίας αρ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του : που κατέθεσε προτάσεις, ενώ απαλλάσσεται από την προσκόμιση γραμματίου προκαταβολής εισφορών κατ' αρ. 20 παρ. 2 του ν. 3086/2002.

Η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα κατέθεσε στο Ειρηνοδικείο Πατρών την από 9/12/2014 και με αριθμό καταθέσεως 1856/2014 αίτησή της, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. 1170/2018 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Πατρών, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση. Κατά της εν λόγω αποφάσεως παραπονείται η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, με την από 20/8/2018 και με αριθμό καταθέσεως 2250/2018 έφεσή της, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 4^η/6/2019, κατά την οποία ματαιώθηκε λόγω των εθνικών εκλογών. Η υπόθεση νομίμως επαναφέρθηκε προς συζήτηση με την από 10/6/2019 και με αριθμό καταθέσεως 1611/2019 κλήση, προσδιορισθείσα για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης και εγγραφείσα στο οικείο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Το φύλλο της υπ' αριθμ. 4.3.6/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

Νομίμως επαναφέρεται προς συζήτηση, με την από 10/6/2019 και με αριθμό καταθέσεως 1611/2019 κλήση, η από 20/8/2018 και με αριθμό καταθέσεως 2250/2018 έφεση.

Η εκκαλούσα, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της νομίμως καταχωρηθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, παραιτήθηκε από την ως άνω αίτηση-κλήση ως προς την τρίτη των καθ' ων η κλήση και, συνεπώς, η υπόθεση θεωρείται ότι δεν εισάγεται ως προς αυτή.

Από τις υπ' αριθμ. 11792ΣΤ'/27-8-2018 και 11793ΣΤ'/27-8-2018 εκθέσεις επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών Μαρίας Παπατρέχα-Αρσλανίδη σε συνδυασμό με τις υπ' αριθμ. 7706Β'/1-7-2019 και 7702Β'/1-7-2019 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη, τις οποίες νομίμως προσκομίζει η εκκαλούσα, προκύπτει ότι αντίγραφο της υπό κρίση εφέσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 4^η/6/2019, καθώς και αντίγραφο της από 10/6/2019 κλήσεως προς συζήτηση για την ανωτέρω αναφερόμενη δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη και τρίτη των εφεσίβλητων, οι οποίες, ωστόσο, δεν παραστάθηκαν και, συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρ. 226 παρ. 3 και 4 και 498 παρ. 2 εδ. β' του ΚΠολΔ). Ωστόσο, η υπόθεση θα δικαστεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρ. 764 παρ. 2 β' του ΚΠολΔ).

I. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 και 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 σαφώς προκύπτει ότι, για το ορισμένο της αίτησης ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου, ο αιτόν - οφειλέτης πρέπει να εκθέτει σε αυτή ότι είναι φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, ότι έχει ληξιπρόθεσμα χρέη προς τρίτους, τα οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου, ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής αντών των χρεών, ότι απέτυχε η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού με τους πιστωτές του, και ότι δεν έχει υπάρξει άλλη απαλλαγή από τα χρέη του στο παρελθόν με βάση το νόμο. Επιπλέον, πρέπει να εκθέτει ποιοι είναι οι πιστωτές του, με πλήρη στοιχεία, ποιες είναι οι απαιτήσεις τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, να περιγράφει την οικογενειακή του κατάσταση, τα εισοδήματα του ίδιου και του συζύγου του και τα περιουσιακά του στοιχεία. Τέλος, πρέπει να περιλάβει στην αίτησή του σαφές και ορισμένο σχέδιο διευθέτησης

των οφειλών του, που να περιέχει ρύθμιση για όλους τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους, αίτημα δικαστικής ρύθμισης των οφειλών του, επί αποτυχίας δικαστικού συμβιβασμού και διάσωσης (εξαίρεσης από την εκποίηση) της κύριας κατοικίας του. Πλέον των ανωτέρω συδέν ύπαρχη απαιτείται για την πληρότητα της εν λόγω αίτησης και ιδίως δεν είναι απαραίτητο να εκτίθεται ο τρόπος με τον οποίο περιήλθε ο αιτών σε μόνιμη αδυναμία εξηπτηρέτησης των χρεών του, αλλά αρκεί η επίκληση της μονιμότητας της αδυναμίας πληρωμής τους, ούτε ο ακριβής χρόνος ανάληψης των προς ρύθμιση εισαγόμενων οφειλών, καθώς αρκεί η αναφορά ότι τα δάνεια ελήφθησαν σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός του χρόνου σύναψης των δανειακών συμβάσεων (ΜονΠρωτΛαμ 65/2016, ΜονΠρωτΣυρ 110/2015, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υποχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2016, σελ. 115 επ.).

II. Από τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 2214/1994, συνάγεται ότι έχει καθιερωθεί ειδικό καθεστώς χορήγησης δανείων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και ειδικός τρόπος εξηπτηρέτησης και ασφάλειας αυτών των χορηγηθέντων και χορηγούμενων δανείων προς τους δικαιούμενους δανειοδότηση υπαλλήλουν. Η εκχώρηση μισθού ή σύνταξης αποτέλεσε και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση χορήγησης των δανείων άνευ συνδρομής και συνομολόγησης της οποίας δεν θα μπορούσε να συνομολογηθεί δάνειο, ήτοι δεν θα ήταν νόμιμη η έγκριση και η χορήγηση του δανείου από το ταμείο. Έτσι, εξακολουθούν να συνομολογούνται, υπό τους ανωτέρω υποχρεωτικά νόμιμους δρους, οι δανειακές αυτές συμβάσεις. Η συνομολόγηση των δρων αυτών υπό του ταμείου και δανειολήπτη συνιστά συμβατική υπαγωγή αυτών στις ειδικές προβλέψεις του νόμου, διά των οποίων συνάπτεται και εξελίσσεται η εκ δικαίου ενοχή. Συνεπώς, υφίστανται δύο συμβάσεις, η της αιτίας (βασική σύμβαση δανείου) και η της εκχωρήσεως μελλοντικών περιοδικών παροχών, δηλαδή των έναντι του Δημοσίου μελλοντικών περιοδικών αποκτήσεων των μηνιαίων αποδοχών χάριν καταβολής, περιεχόμενο της οποίας, δεν είναι η δια μόνης της εκχωρήσεως απόσβεση των εν λόγω μελλοντικών περιοδικών εκ του ένδικου στεγαστικού - επισκευαστικού δανείου οφειλών προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και κατ' επέκταση και του χρέους αλλά η παροχή ασφάλειας από την δανειολήπτρια αιτούσα προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Επομένως, το γεγονός ότι ο δανειολήπτης έχει εκχωρήσει τις μελλοντικές

3.ο φύλλο της υπ' αριθμ. 436/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

περιοδικές απαιτήσεις του, κατά του Δημοσίου, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με σύμβαση, που έχει συνάψει με το τελευταίο δεν αποτελεί εμπόδιο για να ζητήσει την υπαγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, διότι παρά την ειχώρηση εξακολουθεί να οφείλει εκ δανείου, καθόσον η ένδικη ειχώρηση δεν απέσβεσε την εκ δανείου οφειλή. Εξ' άλλου από τις ανωτέρω ειδικές διατάξεις που αφορούν την δανειοδότηση από το ΤΠΔ, που προδήλως εξακολουθούν να ισχύουν παράλληλα με τον ν. 3869/2010, χωρίς να τίθεται ζήτημα κατάργησης ή τροποποίησης τους από αυτόν, ουδόλως συνάγεται ότι ο δανειολήπτης που βρίσκεται σε αδυναμία εξυπηρέτησης του δανείου που έχει λάβει από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, υποχρεούται να ζητήσει πρώτα την άρση ή ανατροπή της σύμβασης ειχώρησης προκειμένου να εντάξει την δανειακή απαίτηση προς ρύθμιση στην αίτηση του Ν. 3869/2010. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί το γεγονός ότι η ενοχή αυτή και η αντίστοιχη συγκεκριμένη για κάθε δάνειο σύμβαση, στηριζόμενη στην συναίνεση εκάστου μέρους προς τους νόμιμους όρους συμμετοχής του ετέρου μέρους, όπως είναι ο ειδικός τρόπος αποπληρωμής του δανείου με ειχώρηση ποσοστού μισθού ή σύνταξης, δεν δύναται να τροποποιηθεί με μονομερή πράξη του δανειολήπτη και δεν είναι νοητή η ανάκληση της σύμβασης ειχώρησης, δεδομένου ότι άνευ της ανακληθείσας αρχικής του δήλωσης, δεν θα χορηγείτο το δάνειο από το Ταμείο. Διαφορετικά, θα έπρεπε να αναγνωριστεί η δυνατότητα μονομερούς ανάκλησης της συμβατικής δήλωσης του περί ειχώρησης, δυνατότητα η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την έλλειψη πίστης και ασφάλειας στις συναλλαγές και σε κάθε περίπτωση η μονομερής ενέργεια αυτή του δανειολήπτη θα αποτελούσε επαρκή λόγο ενεργοποίήσεως όρων περάτωσης της σύμβασης με εντεύθεν συνέπεια τουλάχιστον την κίρυξη του όλου δανείου από το ταμείο ως απαιτητού, την προφανή αδυναμία του δανειολήπτη να αποδώσει αμέσως το δάνειο, την χρήση εμπραγμάτων ασφαλειών από το ταμείο και εν γένει δυσμενείς, κυρίως οικονομικής φύσεως συνέπειες και για τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, εξέλιξη η οποία προδήλως είναι ξένη προς τον, ως ανωτέρω, ειδικό νομοθέτη. Επομένως η τροποποίηση της δανειακής σύμβασης απαιτεί την συναίνεση και των δύο μερών. Συμπερασματικά, δεν προκύπτει υποχρέωση των αιτούντων να εξαιρέσουν την οφειλή προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από τις λοιπές οφειλές τους προς τα λοιπά πιστωτικά ιδρύματα, λόγω της κατά το ανωτέρω άρθρο ειχωρήσεως μελλοντικών περιοδικών παροχών - απαιτήσεων και συγκεκριμένα ποσοστού του μελλοντικού μισθού του

οφειλέτη δημοσίου υπαλλήλου, η δε μη ανατροπή της σύμβασης εκχώρησης, σε καμία περίπτωση δεν θέτει ζήτημα καταστρατήγησης της διάταξης του άρθρου 62 παρ. 1 του ν. 2214/1994 και των διατάξεων των άρθρων 455 επ. ΑΚ, σε περίπτωση ρύθμισης της οφειλής προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων κατά τον ν. 3869/2010. Μάλιστα, σε περίπτωση δικαστικής αναπροσαρμογής των οφειλομένων δόσεων ενός τέτοιου δανείου, η καταβολή τους θα εξακολουθήσει να γίνεται με παρακράτηση τμήματος των μηνιαίων αποδοχών του δανειολήπτη, εντός πάντοτε του ανωτάτου ορίου παρακράτησης που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις (ΑΠ 1031/2015 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΓνυΝΣΚ 76/2013, Ιστοσελίδα ΝΣΚ, Α. Κρητικός, Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016, σελ. 76 επ., Ι.Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ. 195 επ.).

III. Η ένσταση της πιστώτριας Τράπεζας ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων των προς αυτήν χρηματικών οφειλών από ενδεχόμενο δόλο, με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρότι πρόβλεπε τις ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του, με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) το χρόνο που τα συμφώνησε, γ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, καθώς και δ) ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, πρόβλεπε τις ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 515/2018 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

Η αιτούσα, με την από 9/12/2014 και με αριθμό καταθέσεως 1856/2014 αίτησή της, πηγ οποία κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πατρών, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη, χωρίς δόλο, αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους αναλυτικώς αναφερόμενους σε αυτή πιστωτές, ζητούσε την αποδοχή του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης οφειλών, άλλως τη δικαστική ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τους καθ' ων η αίτηση, με την εξαίρεση της λεπτομερώς περιγραφομένης κύριας κατοικίας

Μ

Σ

Υ...ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4.7.6/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

ιδιοκτησίας της και λοιπής περιουσίας της από την εκποίηση, λαμβανομένης υπόψη της εισοδηματικής και οικογενειακής της κατάστασης, που εκθέτει στην αίτησή της και του μηνιαίου κόστους διαβιώσεως της. Επί της προαναφερθείσης αιτήσεως εξεδόθη η υπ' αριθμ. 1170/2018 οριστική απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, ερήμην της δεύτερης και τρίτης καθ' ης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, η οποία απέρριψε την αίτησή της, κάνοντας δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν την προβληθείσα από τους καθ' ων ένσταση δόλιας περιέλευσης σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής των οφειλών της. Κατά της ως άνω αποφάσεως παραπονείται η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, με την από 20/8/2018 και με αριθμό καταθέσεως 2250/2018 έφεσή της και για τους διαλαμβανόμενους σε αυτή λόγους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, αιτούμενη την εξαφάνιση της εκκαλουμένης προς τον σκοπό της αποδοχής της αιτήσεως της στο σύνολό της. Η υπό κρίση έφεση αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρ. 17^Α, 25 παρ. 2, άρ. 14 ν. 3869/2010 σε συνδ. με άρ. 560 του ΚΠολΔ,), έχει δε ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως (άρθρ. 495 παρ. 1 β, 511, 513 παρ. 1β, 514, 516, 517, 518 του ΚΠολΔ), δεδομένου ότι, εφόσον δεν αποδεικνύεται επίδοση της εκκαλουμένης αποφάσεως, η τελευταία δημοσιεύτηκε στις 17/7/2018, το δε εφετήριο κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 23/8/2018. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 524 παρ. 1. 533, 741 ΚΠολΔ, 14 ν. 3869/2010), δεδομένου ότι για το παραδεκτό αυτής κατατέθηκε από τον εκκαλούντα το προβλεπόμενο υπό του άρ. 495 του ΚΠολΔ παράβολο (ορ. το υπ' αριθμ. 23000763395810220024 ε-παράβολο).

Οι πρώτη και τέταρτο των εφεσίβλητων επαναπροβάλλουν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με τις έγγραφες προτάσεις τους, κατ' άρ. 524 ΚΠολΔ, του ακόλουθους ισχυρισμούς: 1] απαραδέκτου της επίδικης αιτήσεως λόγω αοριστίας, που συνίσταται στην παράλειψη αναφοράς στο δικόγραφο αιτήσης του χρόνου λήψεως των δανείων, του χρόνου περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής, του ύψους των εισοδημάτων της κατά τη λήψη του δανείου, του ύψους της οφειλόμενης δόσης των δανείων και του χρόνου λήψεως του διαζυγίου της. Ο ισχυρισμός αυτός, που ερευνάται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, τυγχάνει απορριπτέος, καθόσον η

αίτηση ήταν αρκούντως ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαιτούμενα για το ορισμένο αυτής στοιχεία, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην υπό στοιχ. I μείζονα σκέψη (ΜονΠρωτΛαμ 65/2016, ΜονΠρωτΣυρ 110/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2016, σελ. 115 επ.). 2] ότι η αιτούσα περιήλθε δολίως σε αδυναμία πληρωμής της οφειλής της, δεδομένου ότι προέβη σε δυσανάλογο με τα εισοδήματά της δανεισμό, ενώ γνάριζε ότι αδυνατούσε να εξυπηρετήσει αυτό με βάση τα εισοδήματά της, κατά τα ειδικότερα ιστορούμενα. Ο ισχυρισμός αυτός, με τον οποίο επιχειρείται η θεμελίωση ενστάσεως στηριζόμενης στη διάταξη του άρ. 1 του ν. 3869/2010, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος λόγω αοριστίας, καθόσον, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχ. III μείζονα πρότασης της παρούσης, δεν προσδιορίζεται ποιο το ειδικότερο περιεχόμενο του δόλου, το είδος αυτού, τα εισοδήματα, καθώς και τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των εισοδημάτων και του δόλου της, ο χρόνος που συμφώνησε τα δάνεια, οι οικονομικές της δυνατότητες κατά το χρόνο δημιουργίας της οφειλής ή οι ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές της δυνατότητες, καθώς και ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός της θα την οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 515/2018, ΑΠ 951/2015 δημοσίευση Νόμος), 3] ότι η αιτούσα επιδιώκει την ένταξή της στις ρυθμίσεις του νόμου 3869/2010 και την αποφυγή της εκπλήρωσης των συμβατικών της υποχρεώσεων χωρίς στάθμιση και λήψη υπόψη και των συμφερόντων των πιστωτριών της, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα. Ο ισχυρισμός αυτός, με τον οποίο επιχειρείται η θεμελίωση ενστάσεως του άρ. 281 του ΑΚ είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι ο οφειλέτης δεν υπόκειται σε περιορισμό κατά τη διαμόρφωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του, αφού εναπόκειται στο Δικαστήριο η τελική διαμόρφωση της ρύθμισης των οφειλών του (Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάνης, 2^η έκδοση, σελ. 174 επ.).

Η αιτούσα προβάλει με λόγο εφέσεως ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα έκανε δεκτή την προβληθείσα ένσταση ύπαρξης δόλου στο πρόσωπο της αιτούσης, εκθέτοντας ότι, η τελευταία προέβη σε αλόγιστο υπερδανεισμό, ο οποίος υπερέβαινε τις δυνατότητες του εισοδήματός της, έτσι ώστε ήδη κατά τη λήψη των δανείων να μην είναι σε θέση να τα αποπληρώσει σε βάθος χρόνου, γεγονός το οποίο

Σ...ο φύλλο της υπ' αριθμ.4.3.6./2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

γνώριζε ήδη από το χρόνο λήψεως των επίμαχων δανείων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε παραδεκτή και βάσιμη κατ' ουσίαν την εν λόγῳ ένσταση, απορρίπτοντας την επίδικη αίτηση έσφαλε, δεδομένου ότι η ένσταση αυτή ήταν απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω της ασφιξίας της, καθόσον, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα και τα αναφερόμενα στη ανωτέρω μείζονα σκέψη, δεν προτείνονται με σαφήνεια και πληρότητα τα γεγονότα που τη θεμελιώνουν και συγκεκριμένα δεν προσδιορίζεται ποιο το ειδικότερο περιεχόμενο του δόλου, το είδος αυτού, τα εισοδήματα, καθώς και τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των εισοδημάτων και του δόλου της, ο χρόνος που συμφώνησε τα δάνεια, οι οικονομικές της δυνατότητες κατά το χρόνο δημιουργίας της αφειλής ή οι ευλόγιως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές της δυνατότητες, καθώς και ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός της θα την οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό. Επομένως, ο σχετικός λόγος εφέσεως πρέπει να γίνει δεκτός και, αφού εξαφανιστεί στο σύνολό της η εκκαλούμενη πρωτοβάθμια απόφαση, να κρατηθεί η υπόθεση και να δικαστεί η αίτηση κατ' ουσίαν.

Από την επανεκτίμηση της ανωμοτί εξέτασης της αιτούσης, που δόθηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την εικαλούμενη απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, καθώς και από το σύνολο των εγγράφων, τα οποία νομίμως προσκόμισαν οι διάδικοι ενώπιον του πρωτοβάθμιου, αλλά και ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, ηλικίας σήμερα 62 ετών (γεννηθείσα στις 1956) είναι διαζευγμένη από το έτος 2007 και μητέρα ενός ενήλικου αρρενού τέκνου ηλικίας 30 ετών. Εργαζόταν ως δημόσιος υπάλληλος στο Χημείο του Κράτους από το έτος 1983 έως το έτος 2016, οπότε συνταξιοδοτήθηκε. Η αιτούσα εμφάνιζε τα εξής εισοδήματα: 1) το έτος 2003 17678,04 ευρώ, 2) το έτος 2004 19214,98 ευρώ, 3) το έτος 2005 20849,63 ευρώ, 4) το έτος 2006 22450,04 ευρώ, 5) το έτος 2007 22760,72 ευρώ, 6) το έτος 2008 26609,21 ευρώ, 7) το έτος 2009 25662,31 ευρώ, 8) το έτος 2010 26567,45 ευρώ, 9) το έτος 2011 31896,91 ευρώ, 10) το έτος 2012 29692,49 ευρώ, 11) το έτος 2013 24016,40 ευρώ, 12) το έτος 2014 22411,29 ευρώ, 13) το έτος 2015 23125,68 ευρώ, 14) το έτος 2016 17813,86 ευρώ, 15) το έτος 2017 15734,53 ευρώ, 16) το έτος 2018 15708,12 ευρώ και 17) το έτος

2019 16012,26 ευρώ. Το μοναδικό της εισόδημα από το έτος 2016 και εντεύθεν αποτελείται από το ποσό της μηνιαίας σύνταξης, που λαμβάνει η αιτούσα, ύψους 1.158,22 ευρώ. Αποδείχθηκε, επίσης, ότι η αιτούσα διαμένει σε διώροφη οικία της αποκλειστικής της κυριότητας, επιφάνειας 59,94 τ.μ. εκάστου ορόφου αυτής, που βρίσκεται στην και επί της οδού

ανεγερθείσα το έτος 1995, η οποία αποτελεί την κύρια κατοικία της, αξίας 28.195,78 ευρώ. Επίσης, η αιτούσα είναι ιδιοκτήτρια των υπ' αριθμ. κυκλοφορίας

και αυτοκινήτων, 1495 και 1124 cc και έτους πρώτης κυκλοφορίας 2007 και 2003 αντίστοιχα. Δεν αποδείχθηκε ότι διαθέτει άλλη κινητή ή ακίνητη περιουσία. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως, η αιτούσα ανέλαβε τα εξής χρέη: Ι] Από την τράπεζα EUROBANK: α) στεγαστικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθμ. συμβάσεως, με υπόλοιπο οφειλής στις 14/11/2014 86.936,94 ευρώ, β) στεγαστικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθμ.

7-6-2007 συμβάσεως, με υπόλοιπο οφειλής στις

14/11/2014 29.606,39 ευρώ, γ) στεγαστικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθμ. 6500001049801/23-11-2009 συμβάσεως, με υπόλοιπο οφειλής στις 14/11/2014 9.818,18 ευρώ και δ) καταναλωτικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθμ.

συμβάσεως, με υπόλοιπο οφειλής στις 14/11/2014 3.200,19 ευρώ, ΙΙ] από την τράπεζα ΒΘΝΙΚΗ: μία πιστωτική κάρτα με αρ. λογ.

με υπόλοιπο οφειλής στις 18/11/2014 5.527,10 ευρώ, ΙΙΙ] από την ALPHA BANK: την με αριθμό σύμβαση δανείου με υπόλοιπο οφειλής στις 24/11/2014 1.873,42 ευρώ και ΙV] από το ΤΠ&Δ: το με αρ. λογ. 21/65211 δάνειο μικροεπισκευών με υπόλοιπο οφειλής στις 30/6/2014 17.034,40 ευρώ. Η αιτούσα, λόγω του δανεισμού της σε συνάρτηση με την οικονομική της κατάσταση και το ύψος των μηνιαίων δόσεων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των οφειλών της, έχει περιέλθει, σταδιακά από το 2012 και έπειτα, σε αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, η οποία δεν οφείλεται σε δόλια προαιρεσή της, αλλά στην σημαντικότατη μείωση των εισοδημάτων της, τη συνταξιοδότησή της με τη συνεπακόλουθη περαιτέρω μείωση των μηνιαίων απολαβών της, που αποτελούν και το μοναδικό της εισόδημα, στην έλλειψη οικονομικής συνδρομής από άλλο πρόσωπο, στη συντήρηση και του υιού της, ο οποίος μέχρι το έτος 2018 ήταν άνεργος, αλλά και στην οικονομική κρίση με τη υπερφορολόγηση των διαθεσίμων εισοδημάτων της και την υπερκοστολόγηση των βασικών αγαθών διαβίωσης, κατάσταση η οποία δεν αναμένεται να βελτιωθεί στο εγγύς μέλλον. Έτσι, συντρέχει

6...ο φύλλο της υπ' αριθμ. 476/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

στο πρόσωπό της μόνιμη και διαρκής ανυπαίτια πραγματική αδυναμία πληρωμής των οφειλών της και, επομένως, πληρούνται οι προϋποθέσεις υπαγωγής της στις διατάξεις του ν. 3869/2010. Συνεπώς, θα πρέπει να χωρήσει ρύθμιση των χρεών της αιτούσης, η οποία θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιστωτές του για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών, ήτοι για εξήντα (60) μήνες, που θα αρχίζουν αμέσως από το πρώτο πενθήμερο του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση της αίτησης και θα είναι καταβλητές εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, από τις οποίες οι πιστωτές της θα ικανοποιηθούν συμμέτρως (άρ. 8 παρ. 2 ν. 3869/10). Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης, αποδείχθηκε το μηνιαίο κόστος διαβίωσης της αιτούσης, που αφορά την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών της, ανέρχεται στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ, ενώ το ύψος των εισοδημάτων της ανέρχεται στο ποσό των 1.158,22 ευρώ. Ενόψει αυτών το ποσό της μηνιαίας δόσεως που δύναται να καταβάλει η αιτούσα, ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει στην καταβολή του, ανέρχεται στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ. Το συνολικό ποσό των οφειλών της προς τους πιστωτές της ανέρχεται σε 153.996,62 ευρώ, ενώ δεν απέδειξε την καταβολή των δόσεων που δίσει η υπ' αριθμ. 1511/2015 προσωρινή διαταγή του Ειρηνοδικείου Πατρών, ώστε να προβεί το παρόν Δικαστήριο στην αφάρεση του σχετικού ποσού, καθώς δεν προσκομίζονται οι σχετικές αποδείξεις των πιστωτών. Επομένως, σε κάθε μία από τις μετέχουσες πιστώτριες αναλογεί από το ποσό των 250 ευρώ μηνιαίως 1] στη Eurobank: α) ποσό 141,13 ευρώ ($86.936,94 \times 250 : 153.996,62$), β) ποσό 48,06 ευρώ ($29.606,39 \times 250 : 153.996,62$), γ) ποσό 15,94 ευρώ ($9.818,18 \times 250 : 153.996,62$) και δ) ποσό 5,19 ευρώ ($3.200,19 \times 250 : 153.996,62$), II] στην ΕΘΝΙΚΗ: ποσό 8,97 ευρώ ($5.527,10 \times 250 : 153.996,62$), III] στην ALPHA BANK: ποσό 3,04 ευρώ ($1.873,42 \times 250 : 153.996,62$) και IV] στο ΤΠ&Δ: ποσό 27,65 ευρώ ($17.034,40 \times 250 : 153.996,62$). Περαιτέρω, ως προς τα δύο ΙΧΕ ιδιοκτησίας της αιτούσης, κρίνεται ότι δεν δύνανται να ρευστοποιηθούν, αφού, ενόψει της παλαιότητός τους και της μικρής τους αξίας, δεν αναμένεται αγοραστικό ενδιαφέρον, ενώ το εκτιμώμενο τίμημα δεν θα επαρκέσει ούτε για την κάλυψη των εξόδων εκποιήσεώς τους. Ακολούθως, η παραπάνω ρύθμιση θα συνδυαστεί με την αντίστοιχη της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές για πέντε χρόνια της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των πιστωτών και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της αιτούσης από την εκποίηση, η ικανοποίηση του οποίου είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Περαιτέρω, η

αντικειμενική αξία του ακινήτου, το οποίο αποτελεί την εξαιρετέα κύρια κατοικία, ανέρχεται στο ποσό των 28.195,78 ευρώ. Στο πλαίσιο, λοιπόν, της ρύθμισης του αρθρού 9 παρ. 2 ν. 3869/10, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας για την οποία θα πρέπει να καταβάλει μέχρι το 80% της αντικειμενικής της αξίας και η οποία ανέρχεται σε 22.556,62 ευρώ (28.195,78 ευρώ αντικειμενική αξία x 80%), εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε (15) ετών, λαμβανομένης υπόψη και της ηλικίας της αιτούσης. Έτσι το ποσό εκάστης μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 125,31 ευρώ (22.556,62 ευρώ : 180 μήνες), καταβλητέας μετά το πέρας των ανωτέρω εξήντα (60) δόσεων που έχουν οριστεί, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυματινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αντό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις των πιστωτών, που είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια στο ακίνητο της κύριας κατοικίας και εφόσον το υπόλοιπο των εν λόγω απαιτήσεων είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικειμενικής της αξίας της κατοικίας, με την εξάντλησή του, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί το υπόλοιπο των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η έφεση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και, αφού εξαφανιστεί η εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 1170/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Πατρών και κρατηθεί και δικαστεί από το παρόν Δικαστήριο η από 9/12/2014 και με αριθμό καταθέσεως 1856/2014 αίτηση, πρέπει να γίνει αυτή δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και α) να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσης προς τους πιστωτές της για πέντε (5) έτη και β) να εξαιρεθεί από την υποχρέωση εκποίησης η κύρια κατοικία της και να επιβληθεί σε αυτή η υποχρέωση καταβολής ποσού αντιστοιχούντος στο 80% της αντικειμενικής της αξίας, για τη διάσωση της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσης. Επιπλέον, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην εικαλούσα του παραβόλου που κατατέθηκε με την κατάθεση της έφεσης, σύμφωνα με το άρθρο 495 παρ. 4 εδ. ε' του ΚΠολΔ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται, κατά τη διάταξη της παρ. 6 εδ. β' του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη. Τέλος, δεν θα οριστεί παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους των ερημοδικάζομενων εφεσίβλητων, διότι η παρούσα δεν μπορεί να προσβληθεί με το συγκεκριμένο ένδικο μέσο (άρ. 14 ν. 3869/2010).

Δ.ο φύλλο της υπ' αριθμ.476/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών - Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης και τρίτης εφεσίβλητης και αντιμολία των λοιπών διαδίκων την έφεση.

ΘΕΩΡΕΙ την υπόθεση ως μη εισαχθείσα ως προς την τρίτη των καθ' ων η κλήση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση τυπικά και κατ' ουσίαν.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ' αριθμ. 1170/2018 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Πατρών.

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την από 9/12/2014 και με αριθμό κατάθεσης 1856/2014 αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσης, υποχρεωνοντάς την να καταβάλλει μηνιαίως και ατόκως, μέσα στο πρώτο πενθήμερο εκάστου μήνα και για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών (δηλαδή 60 μηνών), αρχής γενομένης από το πρώτο πενθήμερο του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση σε αυτή της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, το ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των καθ' ων πιστωτριών τραπεζών, συμμέτρως διανεμόμενο ως εξής: **I**] στη Eurobank: α) ποσό 141,13 ευρώ, β) ποσό 48,06 ευρώ, γ) ποσό 15,94 ευρώ και δ) ποσό 5,19 ευρώ, **II**] στην ΕΘΝΙΚΗ: ποσό 8,97 ευρώ, **III**] στην ALPHA BANK: ποσό 3,04 ευρώ και **IV**] στο ΤΠ&Δ: ποσό 27,65 ευρώ.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσης, ήτοι τη διώροφη οικία της αποκλειστικής της κυριότητας, επιφάνειας 59,94 τ.μ. εκάστου ορόφου αυτής, που βρίσκεται στην και επί της οδού

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της ανωτέρω κύριας κατοικίας της το συνολικό ποσό των 22.556,62 ευρώ εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε (15) ετών, καταβλητέου σε εκατόν ογδόντα (180) ισόποσες μηνιαίες δόσεις ύψους 125,31 ευρώ εκάστης εξ αυτών, καταβλητών μετά το πέρας

των ανωτέρω εξήντα (60) δόσεων που έχουν οριστεί κατ' άρ. 8 ν. 3869/2010, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις των πιστωτών, που είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια στο ακίνητο της κύριας κατοικίας και εφόσον το υπόλοιπο των εν λόγω απαιτήσεων είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικεμενικής της αξίας της κατοικίας, με την εξάντλησή του, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί το υπόλοιπο των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα του καταβληθέντος παραβόλου της έφεσης.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Πάτρα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 11-11-2021, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

και αυτής μετατεθείσης

Μάρθα Γαλαριώτου

Πρόεδρος Πρωτοδικών Πατρών

Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Πατρών

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ